

Стариятъ мъдрецъ вдигналъ бавно глава и казалъ:

— Господарю, тритѣ статуйки представляватъ три вида хора. Първнтѣ учатъ лекомислено. Тѣ пушатъ знанието да влѣзе презъ ухото и да излѣзе презъ устата. Вторитѣ сж още по-глупави. Тѣ пушатъ знанието да влѣзе презъ едното ухо и да излѣзе отъ другото. А третитѣ? Третитѣ умно задържатъ въ себе си всичко което научатъ.

Прев. Е. Кювлиевъ.

Дѣдо Пѣю.

Кой познава дѣдо Пѣю?
Колко е добъръ и милъ!
Въ неговата стара кѣща
много пѣти азъ съмъ билъ.

Ето три години вече
той живѣе самъ саминъ.
Нѣма куче, нѣма коте
нито баба, нито синъ!

Въвъ огнището неспирно
цѣлъ день огньтъ гори —
днеска бобъ, а утре леща,
все въ гърнето нѣщо ври.

А край него дѣдо Пѣю,
съсь луличка въвъ уста
обикаля, пуши, рови
съсь машинѣ пепельта.

Ехъ, на гости ще му ида,
ще му тропна — тропъ, тропъ, тропъ:
— Дѣдо Пѣю, днесъ азъ искамъ
да ме нагостишъ съсь бобъ.

Димитъръ Пантелеевъ